

Psalm 18: 28-30.

[1] Best een contrast: het nieuws van de week van de moordaanslag in Nice en van de coup in Turkije- en voor jou is dit weekend de vakantie begonnen. En dan dat verhaal van Sirun en Noraij. Kun je dat bij elkaar houden? Misschien wel. Vakantie – wat betekent dat voor jou? Ik hoop dat je een paar weken hebt om te reizen en te ontspannen. Misschien ben je er wel heel erg aan toe. Ik kan me ook voorstellen dat de zomer niet je favoriete periode is. Als je thuisblijft en iedereen is er van door. Misschien denk je wel: vakantie – aan mij niet besteed. En dan begint die dominee er ook weer over... Oké, maar ik wil iets noemen waarvoor je niet naar Italië hoeft of naar de camping. Ik wil graag met je vooruitkijken. Vooruitkijken kun je altijd. Vooruitkijken kun je overal. Maar juist de rust van de zomer biedt je de gelegenheid om vooruit te kijken.

[2] Wat zie jij als je vooruit kijkt? En: welke hindernissen zie je voor je? Want eigenlijk wil ik het vanmorgen daar met je over hebben. De muren waar jij tegen aan kijkt en hoe je daar mee om gaat. Voor de één zijn de hindernissen natuurlijk groter dan voor een ander. In Nice, in Turkije, maar ook als Sirun en Noraij vooruit kijken, zeg het maar, dan zien ze misschien allerlei doodlopende wegen. Als de drempels die jij voor je ziet een stuk kleiner zijn, dan is het goed om dat hardop tegen jezelf te zeggen: dit valt nog wel mee. Eerlijk is eerlijk. Tegelijk denk ik dat je van de Bijbel wat kunt leren over de muren waar je tegen aan loopt. Bij voorbeeld van Psalm 18, een Psalm van David.

Stel je voor dat God jou heeft uitgekozen om koning te zijn in zijn Koninkrijk. Misschien dat jij bij 'Gods Koninkrijk' aan iets geestelijks denkt, iets onzichtbaars, iets wat eerder met sfeer te maken heeft dan met concrete dingen als wetten en wapens en paspoorten enzo. Ik denk dat Gods Koninkrijk altijd en overal behoorlijk concreet is, maar ik weet zeker dat Gods Koninkrijk heel concreet was in de tijd van David. En dat David de koning was naar Gods hart. In Psalm 18 geeft deze koning David een samenvatting van wat hem in zijn lange leven is overkomen. Dit is wat hij heeft geleerd. Ik denk dat als jij wilt nadenken over wat jij gaat tegenkomen in het komende jaar, dat je wat van David kunt leren.

Als eerste: God staat aan jouw kant. **[3]** Psalm 18: 28 zegt: 'U bent de redder van het vertrapte volk, wie zich hoog wanen, brengt u ten val.' Dus: God staat aan de kant van het vertrapte volk en God staat niet aan de kant van wie zich hoog waant. Dus: als jij bij het vertrapte volk hoort, In

Nice, in Turkije, in of buiten Nederland, staat God aan jouw kant. Daarmee zegt deze Psalm iets anders dan wat je in de kerk vaak hoort... Want in de kerk hoor je altijd dat God aan de kant van de gelovigen staat en niet aan de kant van de ongelovigen. Wat is er aan de hand? Stond God vroeger misschien aan de kant van de armen, maar is Hij in de loop van de tijd opgeschoven naar de kant van de gelovigen? Aan welke kant staat God?

God staat aan de kant van kwetsbare mensen, bedreigde mensen, gebroken mensen, geslagen mensen, kortom, aan de kant van de armen, kortom, aan jouw kant. Deze voorkeur van God voor mensen die op de een of andere manier het slachtoffer zijn, gaat in zekere zin aan zijn voorkeur voor gelovige mensen vooraf. Dat heeft te maken met het feit dat God diep en diep van binnen rechtvaardig is. Zelfs als mensen hun eigen ellende over zichzelf hebben afgeroepen (en de Bijbel zegt dat dat zo is, ten diepste), zelfs dan heeft God er geen vrede mee als de ene groep zichzelf verrijkt ten koste van de andere groep, of die nu geloven of niet. En als dat wel gebeurt, kiest God de kant van de armen.

Dat heeft te maken dus met wie God zelf is: de Rechtvaardige. Het is een deugd als jij Hem daarin herkent. Als jij er ook niet tegen kunt, tegen onrecht. Als dat zo is, dan heb je iets van het beeld van God in je. Maar deze voorkeur van God heeft ook te maken met wat rijk zijn en macht hebben met mensen doet. Macht corrumpeert, maakt je rot. Geld is de wortel van alle kwaad. Op zich zou rijk zijn geen probleem moeten zijn, net zo min als dat je machtig bent. Die dingen gebeuren. Maar 99 van de 100 keer maakt macht mensen ziek: ze gaan het zien als iets waar ze recht op hebben en dat ze met alle middelen mogen verdedigen. En met geld net zo. En ze vergeten God. Ze worden trots en onaantastbaar. Maar dan vind je God niet aan jouw kant. Integendeel.

Jezus zelf heeft gezegd: **[4]** 'Gelukkig wie honger en dorst naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.' Misschien heb je de neiging gerechtigheid te zien als een bijbelwoord, dat zoiets als vergeving betekent. Maar bijbelwoorden zijn ook gewone woorden en gerechtigheid betekent ook gewoon eerlijkheid. Dus: God zegt dat je gelukkig bent als je ernaar verlangt dat mensen elkaar eerlijk behandelen, dus ook als jij gruwet van moorden en geweld. Je bent gelukkig te noemen, zelfs als jij nu nog oneerlijk behandeld wordt. Want God staat aan jouw kant en Hij gaat er voor zorgen dat deze wereld weer een eerlijke wereld wordt.

Maar blijf dan nederig van hart, of je nu arm bent of rijk. Straks zit je op een stille zomeravond voor je tentje op een stoel, met een glas wijn erbij en in je gedachten kijk je vooruit naar het komende jaar. Wat ga je doen, wat zijn je plannen, welke hindernissen moet je nemen? Dan kan

het zomaar zijn dat je je dromen vertaalt in termen van geld of invloed. Maar doe dat nu eens niet. Begin gewoon eens met je eigen lege handen. Begin eens met wie je bent voor God: arm en afhankelijk, kwetsbaar en bedreigd. En vind daar dan, voor die tent met dat glaasje wijn, vind daar dan eerst: God, die aan jouw kant staat.

En vind dan ook jezelf aan Gods kant. God staat aan jouw kant, **[5]** jij staat aan Gods kant. Opnieuw: het kan zijn dat je dit niet direct herkent als boodschap die je in de kerk te horen krijgt. In de kerk hoor je vaak dat je tegenover God bent komen te staan. Dat komt door je zonde en dat is je grote probleem. En dat is ook zo. Dat is de boodschap van de kerk en dat is de boodschap van de Bijbel. Maar dit is ook de boodschap van de Bijbel, in Psalm 18: 'Ik was God volkomen toegewijd en hoedde mij steeds voor het kwaad, daarom heeft de Heer mijn onschuld beloond, hij zag mijn reine handen. U bent trouw voor de trouwe, volmaakt voor de volmaakte, zuiver voor de zuivere, maar voor de sluwe ongrijpbaar.'

De Heer heeft mijn onschuld beloond. Ik sta aan Gods kant. Kun je dat zomaar zeggen? Moet je dan niet op zijn minst wat meer zeggen? Je kunt bij voorbeeld zeggen: David heeft het hier niet over alle concrete woorden en daden van hemzelf, alsof David zou claimen dat die allemaal zondeloos zouden zijn. Maar David heeft het hier over de hoofdlijn van zijn leven, de richting die hij wil gaan. Dat is zijn onschuld. En dat klopt ergens ook wel. Of je kunt zeggen: David claimt niet dat hij van nature onschuldig is. Wat hij beschrijft als onschuld, daarvan weet hij ook wel dat het eigenlijk een geschenk is. In Nieuwtestamentische taal: het is zijn nieuwe hart, dat de Geest van Christus aan hem geeft, waardoor hij heilig wordt.

En dit is allemaal waar. Maar het blijft staan dat David zichzelf frank en vrij aan de kant van God ziet staan. En als jij nu van de zomer op het balkon van je appartementje zit of boven op de Mont Ventoux of een andere top, neem dan eens de tijd om ook vooruit te kijken. Wat gaat er dit jaar op je af komen? Wat zijn je plannen en je dromen, waar ben je bang voor en waar ga je tegenaan lopen? Wat het ook is, het gaat in alle gevallen om jou – en wie ben jij? Durf jij jezelf vrijmoedig te zien als een dochter van God, die aan de kant van Vader staat?

Jezus heeft gezegd: **[6]** 'Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.' Als Jezus het zegt, moet het wel zo zijn. Niemand die zegt dat het gemakkelijk is. Niemand die zegt dat je er niet in kunt gaan vergissen. Maar Jezus zegt dat je God zult zien, als je zuiver van hart bent. En het moet wel heel raar met je zijn, als je nu niet denkt: maar dat is precies wat ik wil. En volgens mij is

dat precies waar het om gaat. Dat jij wil wat God wil. En dan geef ik je het te doen, uit te vinden wat God wil in jouw leven, in het komende jaar. Ik geef het je te doen: figuurlijk, want dat is natuurlijk een ingewikkelde klus en daarbij heb je de wijsheid van de Bijbel en van mensen om je heen nodig, vergis je niet. Maar ook letterlijk: ik geef het je te doen. Gebruik de tijd van bezinning die je deze vakantie hebt hiervoor: dat jij wil wat God wil.

Er zijn dus momenten dat jij met een soort bescheiden vrijmoedigheid jouw plannen mag zien als onderdeel van Gods plannen. Het kan goed zijn dat het daarbij vaker gaat om je houding, dan om je precieze concrete wensen. Ik bedoel: het kan je verlangen zijn om iemand uit je omgeving bij God te brengen, maar daarmee is het resultaat nog niet gegarandeerd. Maar die houding, die is zuiver. En dat gaat ook op voor de drempels die je voor je ziet. Als je in je werk merkt dat de cultuur niet altijd eerlijk is, maar jij kiest toch voor zuiverheid. Als in je relaties ongezonde patronen opduiken, maar jij kiest er voor die niet langer te voeden. Dan maak je steeds de keus om aan Gods kant te staan.

Gaat het dan vanzelf allemaal goedkomen? Nee, om verschillende redenen. Misschien vergis je je en is je keus minder zuiver dan je gehoopt had. Geeft niet, daar leer je van. Misschien is je keus goed, maar komt er nog geen concreet resultaat. Geeft wel, maar op een dieper niveau ook weer niet. Want je bent wel aan Gods kant gaan staan. Met David kun je dan toch zeggen: **[7]** 'U bent het die mijn lamp doet schijnen, u, Heer, mijn God verlicht mijn duisternis.' Daarmee zijn alle obstakels niet verdwenen. Maar wat je hebt is heel concreet en heel waardevol: de zegen van een goed geweten. Dit is belangrijk: er is veel wat jij niet zelf in de hand hebt. Ongewild en ongepland, wat je met al je plannen niet ziet aankomen. Maar naar een zuiver geweten kun je altijd streven. En geloof me: een goed geweten alleen al is een zegen van God, zijn aanwezigheid in jouw leven. En dus:

Ga met God en Hij zal met je zijn. Zoals David zegt: **[8]** 'Met God storm ik af op een legerbende, met mijn God beklim ik de hoogste muur.' Militaire taal van David. Geen wonder, hij was een vechterskoning. Maar kennelijk zijn er momenten en zijn er perioden, dat militaire taal op z'n plek is. Kennelijk moet er nog gevochten worden. Wat zou dat voor jou betekenen, met je pilsje in je tuin genietend van de zomer?

Het kan zijn dat jij timide bent en dat de woorden van David je lef mogen geven. Ik weet niet of koning David ooit last had van voorzichtigheid. Hij komt op mij over als iemand die geen moeite heeft om knopen door te hakken. Ik weet wel dat ik daarin niet altijd op David lijk. En aan de ene

kant: het is goed dat er ook voorzichtige mensen zijn, dat niet iedereen altijd alleen maar van aanpakken weet. Maar stel je voor dat God jou heeft uitgekozen om koning te zijn in zijn Koninkrijk. Misschien dat jij bij 'Gods Koninkrijk' aan iets geestelijks denkt, iets onzichtbaars, iets wat eerder met sfeer te maken heeft dan met concrete dingen als wetten en wapens en paspoorten enzo. Ik denk dat Gods Koninkrijk altijd en overal behoorlijk concreet is. En het kan zijn dat David je vandaag uitdaagt om op te staan en het lef te hebben om een nieuwe stap te zetten. Om al die beren op je weg te laten zien wie jij bent. Ga met God en Hij zal met je zijn.

Dat geldt ook als je alle redenen hebt om bang te zijn. Je hebt de tijd om na te denken over wat er op je af komt, maar je hebt de neiging de andere kant op te kijken omdat je het liever niet onder ogen ziet. Of het komt zo onontkoombaar op je af, dat het je verlamt. Het had mij niet verbaasd als de toekomst van Sirun en Noraj hen had verlamd. Maar dat is niet wat er gebeurt. Uit hun brief proef je dat de Geest van David hen ook heeft aangegrepen. 'Met mijn God beklim ik de hoogste muur.' Het concrete resultaat is niet gegarandeerd. De nabijheid van God wel. Wat David gaandeweg heeft ontdekt is dat zelfs hij God in de steek kan laten, maar dat God hem niet heeft losgelaten. Die zekerheid heb je.

Ik ken geen grotere muur in de toekomst dan de muur van de dood. Ik hoop dat die muur voor jou en voor mij nog ver weg mag zijn, maar het overlijden van Wubbo Kremer herinnert je er aan dat het een keer gaat komen. Over zekerheid gesproken. Maar ik geloof dat Christus een gat in die muur heeft gemaakt. Je denkt dat je weg daar doodloopt maar Hij blijkt de deur te zijn, de echte weg naar het leven. Het is Gods bedoeling dat die overwinning van de dood door Jezus Christus jouw leven vandaag al verandert. Zoals Jezus het zelf heeft gezegd: **[9]** 'Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden, want voor hen is het koninkrijk van God.' Er zijn vijanden, mensen en bewegingen die uit zijn op je ondergang. Er zijn drempels en muren waar je wat mee moet en waar je bang voor kunt zijn. Terecht bang. Wat ga je doen, deze zomer? Ga je je verstoppen zolang het nog kan, voordat de ellende na de vakantie weer losbreekt? Of laat je je inspireren door de woorden van een oude koning, die doorheeft dat het tijd is om de scepter over te dragen? Ga met God en Hij zal met je zijn.

Amen.

1. Staat God aan jouw kant? Waarom wel/niet?
2. Herken je dat, dat God je zegent als je een goed geweten hebt?
3. Voor welke stap in jouw leven geeft David/God je hier een bemoediging?